

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 360/2012

z dne 25. aprila 2012

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči ⁽¹⁾ in zlasti člena 2(1) Uredbe,po objavi osnutka te uredbe ⁽²⁾,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 994/98 pooblašča Komisijo, da z uredbo določi prag, pod katerim se šteje, da ukrepi pomoči ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in zato zanje ne velja postopek priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.
- (2) Na podlagi navedene uredbe je Komisija sprejela zlasti Uredbo (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* ⁽³⁾, ki določa splošno zgornjo mejo *de minimis* v višini 200 000 EUR na upravičenca v obdobju treh proračunskih let.
- (3) Izkušnje Komisije na področju uporabe pravil o državni pomoči za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) Pogodbe, so pokazale, da se lahko zgornja meja, pod katero se šteje, da ugodnosti, dodeljene tem podjetjem, ne vplivajo na trgovino med državami članicami in/ali ne povzročajo

izkrivljanja konkurence ali nevarnosti za tako izkrivljanje, v nekaterih primerih razlikuje od splošne zgornje meje *de minimis* iz Uredbe (ES) št. 1998/2006. Za vsaj nekatere od teh ugodnosti je verjetno, da pomenijo nadomestilo za dodatne stroške, povezane z opravljanjem storitev splošnega gospodarskega pomena. Poleg tega ima veliko dejavnosti, ki jih lahko opredelimo kot storitve splošnega gospodarskega pomena, ozemeljsko omejeno področje uporabe. Zato je primerno, da se poleg Uredbe (ES) št. 1998/2006 uvede še uredba s posebnimi pravili *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. Treba bi bilo določiti zgornjo mejo za znesek pomoči *de minimis*, ki ga lahko v določenem obdobju prejme vsako podjetje.

- (4) Po izkušnjah Komisije naj bi za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, veljalo, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in/ali ne povzroča izkrivljanja konkurence ali nevarnosti za tako izkrivljanje, če skupni znesek pomoči, dodeljene za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki jo prejme upravičeno podjetje, ne presega 500 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let. Glede na razvoj sektorja prevoza oseb po cesti in večinoma lokalne narave storitev splošnega gospodarskega pomena na tem področju ni primerno uporabiti nižje zgornje meje za ta sektor, zato bi se morala uporabljati meja 500 000 EUR.
- (5) Pri odločanju, ali se ta zgornja meja upošteva, bi bilo treba uporabljati proračunska leta, ki jih je za fiskalne namene uporabilo podjetje v zadevni državi članici. Zadevno triletno obdobje bi bilo treba določiti za vsak primer posebej, kar pomeni, da se pri vsaki novi dodelitvi pomoči *de minimis* določi skupni znesek pomoči *de minimis*, ki je bila dodeljena v zadevnem proračunskem letu ter prejšnjih dveh proračunskih letih. Pomoč, ki jo dodeli država članica, bi bilo treba v ta namen upoštevati tudi, če se v celoti ali delno financira iz sredstev, ki izvirajo iz Unije. Ukrepi pomoči, ki presegajo zgornjo mejo pomoči *de minimis*, se ne bi smeli razdeliti na več manjših delov, da bi lahko bili ti deli znotraj področja uporabe te uredbe.
- (6) To uredbo bi bilo treba uporabljati samo za pomoč, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena. Upravičeno podjetje bi bilo zato treba v pisni obliki pooblastiti za opravljanje storitev splošnega

⁽¹⁾ UL L 142, 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL C 8, 11.1.2012, str. 23.

⁽³⁾ UL L 379, 28.12.2006, str. 5.

- gospodarskega pomena, v zvezi s katerimi je bila odobrena pomoč. Z aktom o pooblastitvi bi bilo treba podjetje obvestiti, v zvezi s katero storitvijo splošnega gospodarskega pomena se odobri pomoč, ni pa nujno, da vsebuje vse podrobne informacije, kakor so določene v Sklepu Komisije 2012/21/EU z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena ⁽¹⁾.
- (7) Ker v sektorjih primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribištva, ribogojstva in cestnega prevoza tovora veljajo posebni predpisi, ker so podjetja v teh sektorjih redko pooblaščená za izvajanje storitev splošnega gospodarskega pomena in ker obstaja nevarnost, da bi pri teh sektorjih zneski pomoči, ki so manjši od zgornje meje, določene v tej uredbi, lahko izpolnili merila iz člena 107(1) Pogodbe, se ta uredba za zadevne sektorje ne bi smela uporabljati. Če pa so podjetja hkrati dejavna na področju sektorjev primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribištva, ribogojstva in cestnega prevoza tovora ter na področju drugih sektorjev in dejavnosti, bi bilo treba to uredbo uporabljati za te druge sektorje ali dejavnosti (kot je na primer odstranjevanje odpadkov na morju), pod pogojem, da države članice na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovijo, da dejavnosti v izključenih sektorjih ne prejemajo pomoči *de minimis* v okviru te uredbe. Države članice lahko to obveznost izpolnijo zlasti tako, da omejijo znesek pomoči *de minimis* na nadomestilo stroškov za opravljanje storitve, vključno s primernim dobičkom. Ta uredba se ne bi smela uporabljati za sektor premo-govništva zaradi njegovih posebnih značilnosti in dejstva, da so podjetja v teh sektorjih redko pooblaščená za izva-janje storitev splošnega gospodarskega pomena.
- (8) Glede na podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov na eni ter nekmetijskih proizvodov na drugi strani naj bi se ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev uporabljala za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Niti dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo, kot so žetev, spravilo in mlatenje žit ali pakiranje jajc, niti prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne bi smele šteti za predelavo ali trženje.
- (9) Sodišče je odločilo ⁽²⁾, da so, takoj ko Unija izda predpise za uvedbo skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, države članice zavezane, da se vzdržijo sprejemanja vseh ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme. Iz tega razloga se ta uredba
- ne bi smela uporabljati za pomoči, katerih višina je določena na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg. Prav tako se ne bi smela uporabljati za podporo *de minimis*, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.
- (10) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za izvozno pomoč *de minimis* ali pomoč *de minimis*, ki daje prednost domačim proizvodom pred uvoženimi.
- (11) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za podjetja v težavah v smislu Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽³⁾, ker ni primerno dodeliti pomoč za tekoče poslovanje podjetjem v težavah, ne da bi bila ta pomoč umeščena v koncept prestrukturiranja, poleg tega pa je tudi težko določiti bruto ekvivalent dotacije pomoči, ki se dodeli tej vrsti podjetij.
- (12) Pomoč *de minimis* bi bilo treba v skladu z načeli, ki urejajo pomoč iz člena 107(1) Pogodbe, šteti kot dodeljeno v trenutku, ko se zakonska pravica prejema pomoči prenese na podjetje na podlagi nacionalnega pravnega režima, ki se uporablja.
- (13) Da se prepreči izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, določenim v različnih instrumentih Unije, se poleg pomoči *de minimis* v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne bi smela dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v sklepu, ki ga je sprejela Komisija.
- (14) Ta uredba ne bi smela omejiti uporabe Uredbe (ES) št. 1998/2006 na podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena. Državam članicam bi moralo biti še naprej prepuščeno, da se pri pomoči, dodeljeni za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, sklicujejo na to uredbo ali na Uredbo (ES) št. 1998/2006.
- (15) Sodišče je v sodbi v zadevi *Altmark* ⁽⁴⁾ določilo številne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da nadomestilo za

⁽¹⁾ UL L 7, 11.1.2012, str. 3.

⁽²⁾ Zadeva C-456/00, *Francoška republika proti Komisiji Evropskih skupnosti*, Recueil 2002, str. I-11949.

⁽³⁾ UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

⁽⁴⁾ Zadeva C-280/00, *Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, ob udeležbi Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, Recueil 2003, str. I-7747.

opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena ne pomeni državne pomoči. Navedeni pogoji zagotavljajo, da nadomestila, omejena na neto stroške, ki jih imajo učinkovita podjetja pri opravljanju storitev splošnega gospodarskega pomena, ne pomenijo državne pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Nadomestila, ki presegajo neto stroške, pomenijo državno pomoč, ki se lahko razglasi za združljivo z notranjim trgovom na podlagi veljavnih pravil Unije. Da se ta uredba ne bi uporabljala za izogibanje pogojem iz sodbe *Altmark* in bi se preprečil vpliv pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu s to uredbo, na trgovino zaradi kumulacije z drugim nadomestilom za isto storitev splošnega gospodarskega pomena, se pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo ne bi smela kumulirati z nobenim drugim nadomestilom za isto storitev, ne glede na to, ali pomeni ali ne državno pomoč v skladu s sodbo *Altmark* ali pa združljivo državno pomoč v skladu s Sklepom 2012/21/EU ali Sporočilom Komisije – Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011) ⁽¹⁾. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za nadomestilo, prejeta za zagotavljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, v zvezi s katerimi se dodelijo še druge vrste nadomestil, razen kadar to drugo nadomestilo pomeni pomoč *de minimis* v skladu z drugimi uredbami *de minimis* in se upoštevajo pravila o kumulaciji iz te uredbe.

- (16) Zaradi preglednosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje pomoči *de minimis* bi morale vse države članice uporabljati enake načine obračunavanja. Da bi poenostavili takšno obračunavanje, in v skladu z dosedanja prakso pri uporabi pravil *de minimis*, bi se morali zneski pomoči, ki niso v obliki denarne dotacije, preračunati v njihov bruto ekvivalent. Izračun ekvivalenta dotacije drugih preglednih vrst pomoči razen dotacij in pomoči, plačljivih v več obrokih, zahteva uporabo tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času odobritve zadevne pomoči. Za enotno, pregledno in enostavno uporabo pravil o državnih pomočeh bi se morale tržne obrestne mere za namene te uredbe šteti kot referenčne mere, kakor so trenutno opredeljene v Sporočilu Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj ⁽²⁾.
- (17) Zaradi preglednosti, enake obravnave in učinkovitega spremljanja bi bilo treba to uredbo uporabljati samo za pomoč *de minimis*, ki je pregledna. Pregledna pomoč je pomoč, za katero je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent dotacije. Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za subvencije, subvencionirane obrestne mere in limitirane davčne oprostitve. Pomoč v obliki dotoka svežega kapitala se ne

bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če je skupni znesek dotoka javnega kapitala nižji od zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov rizičnega kapitala, kakor je navedena v Smernicah Skupnosti o državnih pomočeh za spodbujanje naložb rizičnega kapitala v mala in srednje velika podjetja ⁽³⁾, se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevna shema rizičnega kapitala predvideva kapital samo do zgornje meje pomoči *de minimis* za vsako ciljno podjetje. Pomoč v obliki posojil bi bilo treba obravnavati kot pregledno pomoč *de minimis*, ko se bruto ekvivalent dotacije izračuna na podlagi tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času odobritve dotacije.

- (18) Treba bi bilo zagotoviti pravno varnost za jamstvene sheme, ki ne morejo vplivati na trgovino in izkrivljati konkurence ter v zvezi s katerimi je na voljo zadosti podatkov, da se lahko zanesljivo ocenijo vsi morebitni učinki. Ta uredba mora zato prenesti zgornjo mejo pomoči *de minimis* v višini 500 000 EUR v posebno jamstveno zgornjo mejo, osnovano na zajamčenem znesku posameznega posojila, kateremu je jamstvo namenjeno. To posebno zgornjo mejo bi bilo treba izračunati z uporabo metodologije, ki ocenjuje znesek državne pomoči, vključen v jamstvene sheme, ki pokrivajo posojila v korist perspektivnih podjetij. Metodologija in podatki, ki se uporabijo za izračun posebne jamstvene zgornje meje, bi morali izključevati podjetja v težavah, kakor so navedena v Smernicah Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah. Ta posebna zgornja meja se zato ne bi smela uporabljati za individualne pomoči, ki se dodelijo zunaj področja uporabe jamstvenih shem, za pomoči, ki se dodelijo podjetjem v težavah, in za jamstva za transakcije, ki niso posojila, kot so na primer jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Posebno zgornjo mejo bi bilo treba določiti na podlagi dejstva, da lahko ob upoštevanju limitirane mere (neto stopnja neplačil) v višini 13 %, kar pomeni najslabši možni scenarij za jamstvene sheme v Uniji, v zvezi z jamstvom v višini 3 750 000 EUR sklepamo, da ima bruto ekvivalent dotacije, ki je enak zgornji meji pomoči *de minimis* v višini 500 000 EUR. Te posebne zgornje meje bi bilo treba uporabiti samo za jamstva, ki pokrivajo do 80 % posojila. Metodologijo, ki jo Komisija sprejme po prigrasitvi takšne metodologije na podlagi uredbe Komisije na področju državne pomoči, lahko za namen ocene bruto ekvivalenta dotacije v jamstvu uporabijo tudi države članice, če odobrena metodologija izrecno obravnava vrsto jamstev in vrsto zadevnih transakcij, ki so jim jamstva namenjena, v okviru uporabe te uredbe.
- (19) Po prigrasitvi s strani države članice lahko Komisija prouči, ali ukrep pomoči, ki ne sestoji iz dotacije, posojila, jamstva, dotoka svežega kapitala, ukrepa rizičnega kapitala ali limitirane davčne oprostitve, vodi do bruto

⁽¹⁾ UL C 8, 11.1.2012, str. 15.

⁽²⁾ UL C 14, 19.1.2008, str. 6.

⁽³⁾ UL C 194, 18.8.2006, str. 2.

- ekvivalenta dotacije, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko bil zajet z določbami te uredbe.
- (20) Dolžnost Komisije je, da poskrbi za izpolnjevanje pravil o državni pomoči in še zlasti, da pomoč, dodeljena po pravilih *de minimis*, izpolnjuje pogoje teh pravil. V skladu z načelom sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji bi morale države članice olajšati izvršitev te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij, da se tako zagotovi, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene istemu podjetju za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ne preseže splošne dopustne zgornje meje. Zato in zaradi zagotovitve skladnosti z določbami o kumulaciji s pomočjo *de minimis* na podlagi drugih uredb *de minimis* bi morale države članice pri dodeljevanju pomoči *de minimis* v skladu s to uredbo zadevno podjetje obvestiti o znesku pomoči in navesti, da gre za pomoč *de minimis*, ter se pri tem sklicevati na to uredbo. Poleg tega bi morala zadevna država članica pred odobritvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis* na podlagi te uredbe ali drugih uredb *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo v zadevnem proračunskem letu ali v obdobju dveh prejšnjih proračunskih let. Države članice bi morale imeti možnost zagotovitve, da se upoštevanje zgornje meje zagotovi tudi z uporabo centralnega registra.
- (21) Ta uredba bi se morala uporabljati brez vpliva na zahteve prava Unije na področju javnih naročil ali dodatnih zahtev, ki izhajajo iz Pogodbe ali sektorske zakonodaje Unije.
- (22) To uredbo bi bilo treba uporabljati za pomoč, ki je bila pred njenim začetkom veljavnosti dodeljena podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena.
- (23) Komisija namerava opraviti pregled te uredbe pet let po njenem začetku veljavnosti –
- (c) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov, v primerih:
- (i) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg;
- (ii) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;
- (d) pomoč za z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
- (e) pomoč, pogojeno s prednostjo rabe domačega blaga pred rabo uvoženega blaga;
- (f) pomoč za podjetja, dejavna v sektorju premogovništva, kakor je opredeljena v Sklepu Sveta 2010/787/EU ^(?);
- (g) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju cestnih prevozov blaga za najem ali plačilo;
- (h) pomoč, dodeljeno podjetjem v težavah.
- Če so podjetja dejavna v sektorjih iz točk (a), (b), (c) ali (g) prvega pododstavka kot tudi v sektorjih, ki niso izključeni iz področja uporabe te uredbe, se ta uredba uporablja samo za pomoč, dodeljeno v zvezi s temi drugimi sektorji ali dejavnostmi, pod pogojem, da države članice na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovijo, da dejavnosti v izključenih sektorjih ne prejemajo pomoči *de minimis* v okviru te uredbe.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe in opredelitve

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) Pogodbe.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
- (a) pomoč za podjetja, dejavna na področju ribiškega in ribogojškega sektorja, kakor jo zajema Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 ⁽¹⁾;
- (b) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov;
3. V tej uredbi:
- (a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode iz seznama v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov;
- (b) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;
- (c) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu, ter vsake dejavnosti, s katero se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.

⁽¹⁾ UL L 17, 21.1.2000, str. 22.

⁽²⁾ UL L 336, 21.12.2010, str. 24.

Člen 2

Pomoč *de minimis*

1. Za pomoč, dodeljeno podjetjem za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril člena 107(1) Pogodbe in je zato izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjuje pogoje, določene odstavkih 2 do 8 tega člena.

2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen kateremu koli podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, ne sme presežati 500 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

Ta zgornja meja se uporablja ne glede na obliko pomoči *de minimis* in ne glede na dejstvo, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali delno financira s sredstvi Unije. Obdobje se določi ob upoštevanju proračunskih let, ki veljajo za podjetje v zadevni državi članici.

3. Zgornja meja, določena v odstavku 2, se izrazi v denarni dotaciji. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Kadar se pomoč dodeli v obliki, ki ni dotacija, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu dotacije pomoči.

Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira do svoje vrednosti, ki jo ima ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob času dodelitve dotacije.

4. Ta uredba se uporablja le za pomoč, pri kateri je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent dotacije („pregledna pomoč“). Pri tem je treba zlasti izpostaviti naslednje:

- (a) pomoč v obliki posojil se obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, kadar se bruto ekvivalent dotacije izračuna na podlagi referenčne mere, ki se uporablja v času odobritve dotacije;
- (b) pomoč v obliki dotoka svežega kapitala se ne obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek dotoka javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*;
- (c) pomoč v obliki ukrepov rizičnega kapitala se ne obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevna shema rizičnega kapitala predvideva kapital samo do zgornje meje pomoči *de minimis* za vsako ciljno podjetje;
- (d) individualna pomoč, predvidena v okviru jamstvene sheme za podjetja, ki niso podjetja v težavah, se obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, kadar zajamčeni del posojila, predvidenega v okviru takšne sheme, ne presega

3 750 000 EUR na podjetje. Če zajamčeni del posojila, kateremu je jamstvo namenjeno, znaša le določen delež te zgornje meje, se šteje, da bruto ekvivalent dotacije tega jamstva ustreza istemu deležu zgornje meje iz odstavka 2. Jamstvo ne presega 80 % posojila, kateremu je namenjeno. Jamstvene sheme se prav tako obravnavajo kot pregledne, če:

- (i) je bila metodologija za izračun bruto ekvivalenta dotacije jamstev sprejeta pred izvajanjem sheme, potem ko je bila ta metodologija priglašena Komisiji v okviru uredbe, ki jo je Komisija sprejela na področju državne pomoči; in
- (ii) odobrena metodologija izrecno obravnava vrsto jamstev in vrsto zadevnih transakcij, ki so jim jamstva namenjena, v okviru uporabe te uredbe.

5. Če skupni znesek pomoči *de minimis*, ki je v okviru te uredbe dodeljena podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, presega zgornjo mejo iz odstavka 2, se ta uredba ne uporablja za navedeni znesek niti za del tega zneska, ki te zgornje meje ne presega. V takem primeru se ta uredba za ta ukrep pomoči ne sme uporabljati.

6. Skupaj s pomočjo *de minimis* se v okviru te uredbe v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v sklepu, ki ga je sprejela Komisija.

7. Pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe se lahko dodeli skupaj s pomočjo *de minimis* na podlagi drugih uredb *de minimis* do zgornje meje iz odstavka 2.

8. Pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe se ne sme dodeliti skupaj s kakršnim koli nadomestilom v zvezi z opravljanjem iste storitve splošnega gospodarskega pomena ne glede na to, ali pomeni državno pomoč ali ne.

Člen 3

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju na podlagi te uredbe dodeliti pomoč *de minimis*, to podjetje pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči (izraženem v bruto ekvivalentu dotacije) za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena,

za katero je dodeljena, in ob izrecnem sklicevanju na to uredbo, z navedbo njenega naslova in mesta objave v *Uradnem listu Evropske unije*, navede, da gre za pomoč *de minimis*. Kadar je pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo dodeljena različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru sheme tem podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni to obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru sheme. V takem primeru se fiksni znesek uporabi za določitev, ali se upošteva zgornja meja iz člena 2(2). Država članica od podjetja, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, pred dodelitvijo pomoči pridobi tudi pisno izjavo ali izjavo v elektronski obliki o kakršni koli drugi prejeti pomoči *de minimis*, dodeljeni v zadevnem proračunskem letu ali v obdobju dveh prejšnjih proračunskih let na podlagi te uredbe ali katere koli druge uredbe *de minimis*.

Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe šele potem, ko preveri, da se s tem skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene zadevnemu podjetju, ne bo zvišal na raven, ki bi presegala zgornjo mejo iz člena 2(2), ter da so bila upoštevana pravila o kumulaciji iz člena 2(6), (7) in (8).

2. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, ki jih podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, dodeljuje kateri koli organ v tej državi, prvi pododstavek odstavka 1 preneha veljati od trenutka, ko register zajema obdobje treh let.

3. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Tako zbrane evidence vsebujejo vse informacije, potrebne kot dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo 10 proračunskih let od datuma dodelitve pomoči.

Evidence o shemah pomoči *de minimis* se hranijo 10 let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru takšne sheme. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, da v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, še zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje na podlagi te uredbe in drugih uredb *de minimis*.

Člen 4

Prehodne določbe

Ta uredba se uporablja za pomoč *de minimis*, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, pred njenim začetkom veljavnosti, če ta pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 1 in 2. Vsako pomoč za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, se oceni v skladu z ustreznimi sklepi, okviri, smernicami, sporočili in obvestili.

Po prenehanju uporabe te uredbe lahko izvajanje kakršne koli pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, poteka še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 5

Začetek veljavnosti in obdobje uporabe

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se do 31. decembra 2018.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 25. aprila 2012

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO